

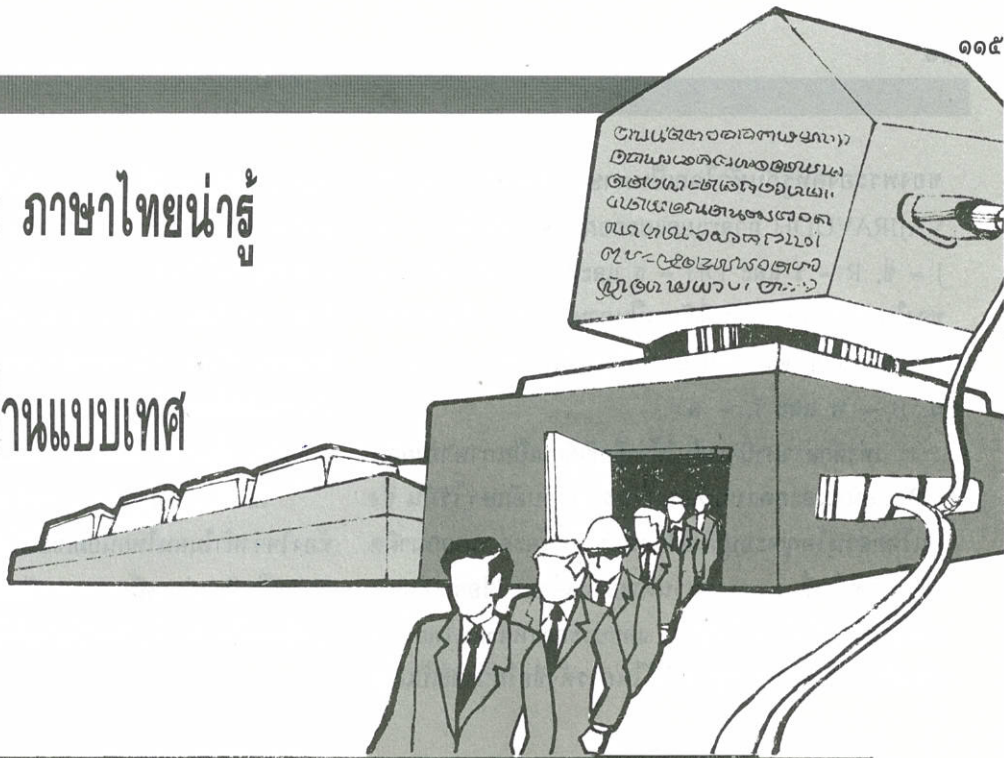
บัญญัติภาษา : ภาษาไทยน่ารู้

ตอน

เขียนแบบไทย-อ่านแบบเทศ

* สุวรรณา ตรีมาต

ก

คนไทยมีวัฒนธรรมเป็นของตนเองเรามีภาษา ศาสนา และจารีตประเพณีสืบต่อกันมาช้านาน วัฒนธรรมสามารถถ่ายทอดได้โดยมีภาษาเป็นสื่อกลาง

ภาษาไทยทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนจึงเป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้คนไทยเข้าใจกันได้แม้ว่าจะผิดเพี้ยนกันมากบ้างน้อยบ้างตามท้องถิ่น ปัจจุบันชาวต่างประเทศพากันสนใจภาษาไทยมากขึ้นชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมากสามารถเรียนรู้ภาษาไทยจนอ่านออกเขียนได้ แต่มีสิ่งหนึ่งในภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อคนต่างชาติที่เรียนภาษาไทย ก็คือการอ่านชื่อคนไทยเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะคนไทยเขียนอย่างหนึ่งแต่อ่านแล้วเป็นอีกอย่างหนึ่ง

ถ้าเราต้องการให้ชาวต่างประเทศอ่านได้ถูกต้องใกล้เคียงมีอยู่ทางเดียว คือเราจะต้องตัดเรื่องความหมายออกไป ตัวอย่าง สตรีผู้หนึ่งชื่อ ภาณี เจ้าตัวเขียนชื่อภาษาอังกฤษ - BHANEE เมื่อให้ฝรั่งอ่านจะอ่านว่า “ปานี”

เพราะเขาไม่เข้าใจหลักเปรียบเทียบอักษรบาลีกับอักษรโรมันฯ พณฯ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เขียนชื่อนามสกุลของท่านเป็นภาษาอังกฤษ-SRISDI DHANARAJATA แต่หนังสือพิมพ์มักจะสะกดเป็น SARIT THANARAT พณฯ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ สะกดชื่อของท่านเป็นภาษาอังกฤษ-VICHIT VADHAKAN ตามแบบเทียบอักษรบาลีกับโรมันเช่นเดียวกัน

การที่คนไทยมีชื่อเป็นภาษาบาลีและสันสกฤตมาจากสาเหตุสองประการ ประการแรกเมื่อมีทารกแรกเกิด พ่อแม่จะหาคนตั้งชื่อให้เพื่อเป็นสิริมงคล ผู้ที่จะตั้งชื่อให้ต้องเป็นผู้ที่พ่อแม่รักใคร่นับถือเป็นพิเศษ ทั้งต้องเป็นผู้ที่รู้หลักโหราศาสตร์และหลักภาษาศาสตร์เป็นอย่างดี เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตรา พ.ร.บ. ขนานนามสกุลในพ.ศ. 2455 ทำให้คนไทยตื่นตัวในการตั้งชื่อมากขึ้น ผู้ที่เป็นขุนนางก็สามารถกราบบังคมทูลขอชื่อพระราชทานได้ชื่อพระราชทานส่วนใหญ่มักเป็นคำบาลีและสันสกฤต และยังทรงสะกดเป็นภาษาอังกฤษพระราชทานให้ด้วย พระนาม

* อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต : Dip. in Ed. The University of Sydney, Australia.

ของพระองค์ที่รู้จักกันทั่วโลกเป็นภาษาอังกฤษคือ KING VAJIRAVUDH ถ้าจะแยกแยะออกมาจะได้ดังนี้ V = ว, J = ข, R = ร และ DH = ธ และเช่นเดียวกันพระนามของในหลวงองค์ปัจจุบันที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ คือ KING BHUMIBOL ดั่งมีหลักในการเทียบดังนี้ BH = ภ, M = ม, B = พ และ L = ล

เท่าที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าชื่อที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษของไทยนิยมสะกดแบบเทียบอักษรบาลีกับอักษรโรมัน ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่จะอนุรักษไว้ตลอดไปแม้จะอ่านออกมาผิดเพี้ยน ยิ่งเป็นชื่อพระราชทานด้วยแล้วเจ้าของชื่อจะเทิดทูนและอนุรักษไว้ชั่วลูกชั่วหลาน และประการหลังคนไทยนิยมนำหลักบาลีและสันสกฤตมาใช้ในการตั้งชื่อไม่ว่าจะเป็นชื่อ

บุคคลและสถานที่ก็ตาม โดยใช้หลักการสมาสและสนธิทำให้เกิดความไพเราะในสำเนียงและได้ความหมายดีด้วยการที่จะคงไว้ซึ่งความหมายที่ดั่งเดิม เวลาเขียนเป็นภาษาอังกฤษทำให้เจ้าของชื่อรักษาตัวสะกดเดิมของบาลีและสันสกฤตไว้โดยไม่คำนึงถึงเสียงอ่านแต่ประการใด แต่ก็มีคนจำนวนไม่น้อยมีชื่อเป็นคำไทยแท้ ๆ เช่น สงบ ไสว สว่าง ฉายานา เป็นต้น ซึ่งแต่ละชื่อก็มีความหมายดี

เพื่อให้ความกระจ่างในการสะกดชื่อและเป็นการไขข้อข้องใจว่าทำไมคนไทยนิยมเขียนชื่ออย่างหนึ่งแต่พอฝรั่งอ่านกลายเป็นอีกอย่างหนึ่ง ตารางเทียบอักษรบาลีและโรมันที่ยกมานี้คงเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

THE PALI ALPHABET IN THAI AND ROMAN CHARACTERS

VOWELS

อ a อา ā อี i อี้ ī อุ u อู ū เอ e โอ o

CONSONANTS WITH VOWEL "A"

ก ka	ข kh	ค ga	ฆ gha	ง ṅa
จ ca	ฉ cha	ช ja	ฌ jha	ญ ṇa
ฎ ṭa	ฐ ṭha	ฑ ḍa	ฒ ḍha	ณ ṇa
ต ta	ถ tha	ท da	ธ dha	น na
ป pa	ผ pha	พ ba	ภ bha	ม ma

ย ya ร ra ล la ว va ส sa ห ha ฬ ḷa ° ṁ

VOWELS IN COMBINATION

ก ka	กา kā	กิ ki	กี kī	กู ku	กู kū	เก ke	โก ko
ข kha	ขา khā	ขิ khi	ขี khī	ขุ khu	ขุ khū	খে ke	খো ko

CONJUNCT-CONSONANTS

กก kka	กจ k̄ca	กว dva	มพ mba
กข kkha	กฉ k̄cha	ดฺย dhya	มภ mbha
กย kya	กช k̄ja	ดฺว dhva	มม mma
กรี kri	กฌ k̄jha	นต nta	มย mya
กล kla	กฏ t̄ṭa	นตฺว ntva	มห mha
กว kva	กฐ t̄ṭha	นถ nthā	ยย yya
ขย khya	ทต d̄ḍa	นท nda	ยห yha
ขว khva	ทฒ d̄ḍha	นทร ndra	ลล lla
คค gga	ณฏ n̄ṭa	นฐ ndha	ลย lya
คฌ gḡha	ณฐ n̄ṭha	นฬ nna	ลห lha
คย gya	ณท n̄ḍa	นย nya	วห vha
คร gra	ณณ n̄ṇa	นห nha	สต sta
งก n̄ka	ณห n̄ha	ปป ppa	สฺตร stra
งข nkha	ตต t̄ṭa	ปผ ppha	สน sna
งค n̄ga	ตถ t̄ṭha	ปย pya	สย sya
งฌ n̄gha	ตว tva	ปล pla	สส ssa
จจ cca	ตย tya	พพ bba	สม sma
จฉ c̄cha	ตร tra	พภ bbha	หม hma
ชช jja	ทต d̄ḍa	พย bya	หว hva
ชฌ jj̄ha	ทฐ ddha	พร bra	ฬห l̄ha
ญญ n̄ñā	ทย dya	มป mpa	
ณห n̄ha	ทร dra	มผ mpha	

ก = a; ก̄ = i; ก̄̄ = ī; กุ = u; กู = ū; เก = e; โก = o

- ๑
- ๒
- ๓
- ๔
- ๕
- ๖
- ๗
- ๘
- ๙
- ๐
- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 0

วิธีที่ดีที่สุดสำหรับผู้ที่ต้องติดต่อกับชาวต่างประเทศ ชื่อเป็นภาษาอังกฤษโดยอาศัยหลักภาษาศาสตร์เพื่อให้ชาว
อยู่เสมอในชีวิตประจำวันและในด้านธุรกิจก็ควรจะได้แก่ ต่างประเทศออกเสียงชื่อของตนให้ถูกต้องและใกล้เคียงที่สุด

หลักการเปรียบเทียบพยัญชนะไทยกับอังกฤษ					
พยัญชนะไทย	เทียบเสียงพยัญชนะอังกฤษ		พยัญชนะไทย	เทียบเสียงพยัญชนะอังกฤษ	
	หน้าพยางค์	หลังพยางค์		หน้าพยางค์	หลังพยางค์
ก	G	K	น	N	N
ข	K	K	บ	B	P
ค	K	K	ป	BP	P
ฆ	K	K	ผ	P	—
ง	NG	NG	ฝ	F	—
จ	J	T	พ	P	—
ฉ	CH	T	ฟ	F	F
ช	CH	T	ภ	P	P
ซ	S	—	ม	M	M
ฌ	CH	—	ย	Y	(vowel sound)
ญ	Y	N	ร	R	N
ฎ	D	T	ล	L	N
ฏ	DT	T	ว	W	(vowel sound)
ฐ	T	T	ศ	S	T
ฑ	T	T	ษ	S	T
ฒ	T	T	ส, ท ร	S	T
ณ	N	N	ห	H (except When silent)	—
ด	D	T	ฬ	L	N
ต	DT	T	อ	AW	AW
ถ	T	T	ฮ	H	—
ท	T	T			
ธ	T	T			

ตัวอย่าง :

ชื่อไทย	เขียนเป็นภาษาอังกฤษ อิงหลักภาษาศาสตร์
กันตักษ์	<u>G</u> <u>A</u> <u>N</u> <u>T</u> <u>A</u> <u>R</u> <u>A</u> <u>K</u>
โมสิต	<u>K</u> <u>O</u> <u>S</u> <u>I</u> <u>T</u>
เงิน	<u>N</u> <u>G</u> <u>U</u> <u>N</u>
ฤทธิ์	<u>R</u> <u>I</u> <u>T</u> (ฤ=RI)
สมทรง	<u>S</u> <u>O</u> <u>M</u> <u>S</u> <u>O</u> <u>N</u> <u>G</u> (ทร = S)
จ.เชียงใหม่	<u>C</u> <u>H</u> <u>I</u> <u>A</u> <u>N</u> <u>G</u> <u>M</u> <u>A</u> <u>I</u>
จ.อุบลราชธานี	<u>U</u> <u>B</u> <u>O</u> <u>N</u> <u>R</u> <u>A</u> <u>T</u> <u>C</u> <u>H</u> <u>T</u> <u>H</u> <u>A</u> <u>N</u> <u>I</u>
จ.อุดรธานี	<u>U</u> <u>D</u> <u>O</u> <u>N</u> <u>T</u> <u>H</u> <u>A</u> <u>N</u> <u>I</u>
จ.ตาก	<u>T</u> <u>A</u> <u>K</u>
จ.แม่ฮ่องสอน	<u>M</u> <u>A</u> <u>E</u> <u>H</u> <u>O</u> <u>N</u> <u>G</u> <u>S</u> <u>O</u> <u>N</u>
จ.ลำปาง	<u>L</u> <u>A</u> <u>M</u> <u>P</u> <u>A</u> <u>N</u> <u>G</u>
จ.ชลบุรี	<u>C</u> <u>H</u> <u>O</u> <u>N</u> <u>B</u> <u>U</u> <u>R</u> <u>I</u>

สำหรับการคงไว้ซึ่งรูปศัพท์เดิมบางครั้งก็จำเป็นเพราะเคยใช้มาแต่โบราณกาล เช่น **THAILAND** ประเทศไทย และ **THAI** คนไทยเป็นชื่อที่ยอมรับโดยปริยาย หากเกิดการเปลี่ยนแปลง อาจจะทำให้ชาวต่างประเทศเกิดความเข้าใจผิดได้

ตัวอย่าง :

ชื่อไทย	เขียนเป็นภาษาอังกฤษ อิงบาลี-โรมัน
จ.สงขลา	<u>S</u> <u>O</u> <u>N</u> <u>G</u> <u>K</u> <u>H</u> <u>L</u> <u>A</u>
จ.ชุมพร	<u>C</u> <u>H</u> <u>U</u> <u>M</u> <u>P</u> <u>H</u> <u>O</u> <u>R</u> <u>N</u>
จ.พระนครศรีอยุธยา	<u>A</u> <u>Y</u> <u>U</u> <u>D</u> <u>H</u> <u>Y</u> <u>A</u>
ม.ขอนแก่น	<u>K</u> <u>H</u> <u>O</u> <u>N</u> <u>K</u> <u>A</u> <u>E</u> <u>N</u> <u>U</u> <u>N</u> <u>I</u> <u>V</u> <u>E</u> <u>R</u> <u>S</u> <u>I</u> <u>T</u> <u>Y</u>
ม.มหิดล	<u>M</u> <u>A</u> <u>H</u> <u>I</u> <u>D</u> <u>O</u> <u>L</u> <u>U</u> <u>N</u> <u>I</u> <u>V</u> <u>E</u> <u>R</u> <u>S</u> <u>I</u> <u>T</u> <u>Y</u>
ม.ศิลปากร	<u>S</u> <u>I</u> <u>L</u> <u>P</u> <u>A</u> <u>K</u> <u>O</u> <u>R</u> <u>N</u> <u>U</u> <u>N</u> <u>I</u> <u>V</u> <u>E</u> <u>R</u> <u>S</u> <u>I</u> <u>T</u> <u>Y</u>
ม.ธุรกิจบัณฑิต	<u>D</u> <u>H</u> <u>U</u> <u>R</u> <u>A</u> <u>K</u> <u>I</u> <u>P</u> <u>U</u> <u>N</u> <u>D</u> <u>I</u> <u>T</u> <u>U</u> <u>N</u> <u>I</u> <u>V</u> <u>E</u> <u>R</u> <u>S</u> <u>I</u> <u>T</u> <u>Y</u>

หมายเหตุ : จ. = จังหวัด ม. = มหาวิทยาลัย

การเปรียบเทียบเสียงสระไทยกับอังกฤษ

Thai vowel สระไทย	English Equivalent เสียงสระอังกฤษ เทียบเคียง
(unwritten)	O
(unwritten)	A
__รร__	AN (or "ANRA")
__ว__	UA
__วย	__UAI
__อย	__AWY
__ย	AI
__ะ	A
__	A
__า	A
__าย	AI
__าว	AO
__า	AM
__า	I
__ว	IU
__	EE
__	EU
__	EU
__	OO
__	OO
__	E (EH)
__ย	UHY
__ว	FO
__ว	EO
__อ	UH
__ะ	E (EH)
__	E (EH)

เ...า	AO
เ...าะ	AW
เ...ู	UH
เ...ย	IA
เ...ยว	IO
เ...อ	EUA
เ...อย	EUI
แ...	AE
แ...ะ	AE
แ...ว	AEO
โ...	O
โ...ะ	O
ใ...	AI
ไ...	AI

พูนศักดิ์	POONSAK
พึงใจ	PEUNGJAI
เฉลา	CHA-LAO
บุญเกิด	BOONGUHT
เอื้อย	EUI
ไพเราะ	PAI-RAW
เพี้ย	PAYIA
เครือวัลย์	KREUA-WAN
เฉลิษา	CHALIO

เมื่อศึกษาเสียงสระเทียบเคียงแล้วลองฝึกหัดเขียนชื่อตนเองและของผู้ที่รู้จักดู แล้วลองให้ฝรั่งอ่านดูเพื่อตรวจสอบว่าตรงกับที่เราต้องการหรือไม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ชื่อไทย	เขียนอิงเสียงสระภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียง
ถวิล	TA-WIN
แคล้ว	KLAEO

เป็นการยากที่จะเทียบเสียงสระของไทยให้เหมือนกับเสียงสระของอังกฤษได้หมดทุกเสียง แม้ว่าเราจะพยายามอิงหลักภาษาศาสตร์แล้วก็ตามฝรั่งก็ยังคงอ่านผิดเพี้ยนอยู่เอง เช่น เสียง เ... , เ... , เ...อ, เ...อย, แ...ย เป็นต้น เพราะเสียงสระของเราไม่มีในภาษาต่างประเทศ เช่นเดียวกันเสียงสระของเขาก็ไม่มีในภาษาไทย เช่นคำ (perfume pa:fu:m) คนไทยทั่วไปมักจะออกเสียงไม่ค่อยถูกต้อง เพราะเป็นเสียงสระผสมที่ภาษาไทยไม่มี

ปัจจุบันคนไทยนิยมเขียนชื่อนามสกุลเป็นภาษาอังกฤษโดยอิงหลักศาสตร์มากขึ้น จึงทำให้ปัญหาในการออกเสียงค่อย ๆ หมดไปยกเว้นชื่อสำคัญต่าง ๆ ที่คนไทยตั้งใจจะอนุรักษ์ไว้เท่านั้น

บรรณานุกรม

พระพุทธรูปปิยเถระ : รูปสิทธิปกรณ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์อักษรประเสริฐ 2507

Allison, H. Gordon. **All about Thailand**. Bangkok: Pramuan Sarn Publishing House, 1967.

The Secretariat of the Prime Minister. **Thai life** Bangkok: National Identity Promotion Office

The Secretariat of the Prime Minister, 1981